

Кого чекали - Джерело

Написав Тетяна
Четвер, 29 грудня 2016, 02:37

Ти Той, кого земля чекала,
Цілі століття і віки,
Ти Той, кого душа бажала
Жадаючи прощення за гріхи.

У Твоїм слові мудрість світу,
Цілі потоки цілющої води.
Коли говориш Ти - серце зігріте,
І скидує окови кам'яні.

Ти по землі до сіх пір ходиш,
У двері тихо стукаєш усім.
І хто захоче Тобі відкрити,
Вечеряєш у домі тім.

Не погордуєш Ти убогим й безнадійним,
Прощаєш всім їхні гріхи.
Всіх Ти збираєш в домі Отчім,
В кого бажання є прийти.

Ісусе, Ти зціляєш душі,
Лікуєш тіло, зігріваєш Ти.
Твої скарби - любов і милість,
А золото це попіл для душі.

Хтось думає, прийшов його Ти збагатити,
Та помиляється, твої скарби духовні лиш дари,
Хтось думає, прийшов його благословити,
Та благословення - це спасіння у Тобі.

Великі покладає хтось надії:
На цей весь світ, та не знаходить втіхи в нім,
Та забуває, що Твої всі дії
Направлені на зцілення душі.

І золото на цій землі зітліє,
І діаманти не дадуть свій блиск,
Твоє лиш слово і любов вціліє,
І добрі справи зібрані людиною в житті.

Відкрив Ти тайну нам, про кінець світу
Про новий Святий город Єрусалим,
Якій не можем навіть, ми і уявити.
Та Бог так щедро, нас запрошує жити в нім!